

Lag om ändring i ärvdabalken;

given Stockholms slott den 10 december 1971.

SFS 1971: 872

Utkom från trycket
den 17 dec. 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra vederligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott att i fråga om ärvdabalken² förordna,
dels att 4 kap. samt 8 kap. 9 § skall upphöra att gälla,
dels att 10 kap. 4 § och 18 kap. 5 § skall ha nedan angivna lydelse.

10 kap.

4 § Till testamentsvittne må ej tagas den som är under femton år eller på grund av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan rubbning av sjaelsverksamheten saknar insikt om betydelsen av vittnesbekaftelsen, ej heller testators make eller den som med honom är i rätt upp- eller nedstigande skyldskap eller svågerlag eller är hans syskon.

Ej må någon tagas till vittne vid förordnande till honom själv, hans make eller någon, vilken med honom är i skyldskap eller svågerlag som nyss är sagt. Förordnande att vara testamentsexekutor medför dock ej hinder att vara vittne.

Åberopas testamentsvittne till bevis i rättegång, gäller vad i rättegångsbalken är stadgat om sådant bevis.

18 kap.

5 § Delägare som var för sin försörjning beroende av den döde äger såsom förskott å sin lott utfå vad för sådant ändamål erfordras, såvitt lotten uppenbarligen förslår och förskottet kan lämnas utan olägenhet för utredningen.

Efterlevande make och oförsörjda barn skola städse njuta nödigt underhåll ur boet under tre månader från dödsfallet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1972.

¹ Prop. 1971: 143, LU 25, rskr 299.

² Senaste lydelse av
4 kap. 1 § 1969: 621
8 kap. 9 § ”

SFS 1971: 872

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till ytter-
mera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt
kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 10 december 1971.

GUSTAF ADOLF
(L. S.)

CARL LIDBOM
(Justitiedepartementet)

